

תלמודו בידו

דף לג עמוד ב

א [האם מותר ללקט קיסמים לחצוץ בו שיניו או להדליק בהם, ומדוע ?

ב [האם מותר ללקט קש וקיסמים ולעשות מהם ערימות ?

ג [האם מותר למלול או לקטום עצי בשמים בשבת וביום טוב ?

ד [באיזה אופן מותר לשבור בשבת חבית שיש בתוכה פירות ?

ה [האם מותר להוציא אש מן העצים, או ללבן רעפים כדי לצלות בהם ביום טוב ?

א [ר' אליעזר: מותר ללקט מן הבית או מן החצר, כדי לחצוץ שיניו או להדליק בהם. חכמים: נוטל רק מלפניו בבית להדליק בהם אך לא לחצוץ, שלא ניתנו עצים אלא להסקה. שאין דעתו על מה שבחצר, כיון שהקיסמים דקים ויש טורח לקוששם. - נוטל קש רך מאבוס הבהמה ומתקנו כדי לחצוץ בו שיניו, ואפילו בשבת.

ב [לר' אליעזר, אסור, שנראה כאוסף למחר. ור' שמעון מתיר, שקדרתו מוכחת עליו.

ג [רבים וראויים למאכל בהמה: קוטמם או מוללם כדי להוסיף ריח, או לחצוץ בהם שיניו. קשים: לר' אליעזר, אסור מן התורה לקוטמם כדי לחצוץ בו שיניו, מפני שעושה כלי. וגזרו חכמים אף קוטם על מנת להריח.

לחכמים, אסור מדרבנן לקוטמם ביד כדי לחצוץ בו שיניו.
[ומן התורה אסור דוקא אם מחתכו וממחקו בסכין].
על מנת להריח בו, מותר אף לכתחילה.

ד [חכמים: כל שאינו מחתך את פתח החבית יפה, כך שאינה נעשית ככלי. ר' אליעזר: כשעשויה משברים דבוקים, כך שאין חשש שתיעשה כלי כיון שהיא רעועה.

ה [להוציא אש: אסור, משום שמוליד דבר חדש.
ללבן רעפים: חדשים אסור. הטעם: 1. שמא ישברו, ונמצא שטרח שלא לצורך.
2. כיון שבהיסק הראשון הם מתקשים ונעשים כלי.